

Vrijwilligersproject Dawda Stichting Gambia

Nieuwsbrief 16, oktober 2014.

Wat is wijsheid, vermenigvuldigen of delen:

Deze nieuwsbrief heeft als onderwerp, de vraagstelling: “moeten we een enkeling steunen of een groep”.

Gisteravond hadden we een bijeenkomst voor de 2^e groep sponsoren die in februari a.s. samen met ons naar Somita gaat. Mariëtte en ik vertrekken eind januari, een week later mogen we 10 enthousiaste Rotary leden in Somita ontvangen, de week daarop komt de 2e groep van 10 personen. Voor 5 van hen is dit de eerste kennismaking met Somita. 3 van hen, Elly, Corry en Piet, zijn afgelopen jaar met ons mee geweest en voor René en Noortje wordt het weer het bekende thuiskomen in Somita.

Tijdens de gezellige bijeenkomst vertelde Elly met heel veel passie en emotie over haar eerste ervaringen met het dorp Somita, over de kracht van de lokale bevolking om iets van het leven te willen maken en over het samenspel van onze stichting met de mensen van Somita. Tijdens haar bezoek werd Elly diep geraakt door de kinderen, groot en klein. De meeste kinderen gaan naar school, maar hiervoor moet schoolgeld betaald worden. Helaas zijn er nog veel kinderen van wie de ouders dit niet kunnen betalen. Voor 100 van deze kinderen wordt het schoolgeld betaald uit de rente van de door ons opgerichte Micro Kredieten Bank, SVCU, Somita Village Credit Union. Maar er zijn nog steeds kinderen die “buiten de boot vallen”. Bij deze groep zijn ook kinderen met een handicap. Elly en haar zus Corry zijn erg begaan met deze kinderen en hebben zich als doel gesteld om ook voor deze kinderen onderwijs mogelijk te maken.

Dit brengt ons bij een interessante discussie. Vele Nederlanders voelen zich na een vakantie in een “ontwikkelingsland” verplicht om kinderen in het land te helpen met een opleiding. Dit is bijna altijd een financiële ondersteuning. Al snel komt dan de vraag op: “wat is verstandig, meebetalen aan goedkoop en simpel onderwijs voor een grote groep, of investeren in duur en goed onderwijs voor een enkeling”.

Fatou, de dochter van de “naamgever” van onze stichting, Dawda, is de laatste jaren door ons ondersteund. Ze woont in Serekunda, de grootste stad van Gambia, op ongeveer 80 kilometer van Somita, het geboorte dorp van haar vader. Voor ons was haar ondersteuning een morele verplichting. Dawda was in de eerste jaren van ons project onze steun en toeverlaat maar is helaas te vroeg overleden. Fatou, een pientere jonge dame, bleef zonder moeder achter. Op onze kosten heeft ze haar middelbare school kunnen af maken en een Hogere Internationale Beroepsopleiding Economie gevolgd. Eind van dit jaar studeert ze af. Het is een dure opleiding geweest. Voor het geld hadden we ook 20 jongeren kunnen opleiden tot timmerman, loodgieter, verzorgster of automonteur. We hopen dat Fatou dit ook beseft en haar kennis zal delen.

Omar is ongeveer 38 jaar. Hij was tot 2011 voorzitter van het Village Development Comité, het VDC, van Somita. Dit is een soort dorpsraad, verantwoordelijk voor belangrijke beslissingen in Somita. Onze contacten met Omar zijn intens, hij is voor ons HET contact met Somita. Samen met hem hebben we de kaders bepaald van onze steun aan Somita met als uitgangspunt "geen hulp aan een enkeling maar alleen aan de totale bevolking". Door dit consequent vol te houden werden onze plannen en ideeën dan ook snel omarmd door iedereen, van jong tot oud, man en vrouw. In 2011 zat de voorzitterstermijn van Omar bij het VDC er op en werd hij opgevolgd door Ebrima. Voor de leergierige Omar was er toen meer tijd om aan zijn eigen ontwikkeling te werken. Omar had al met succes een studie Weg- en waterbouw gevolgd maar na een 2 tal baantjes was er voor hem geen werk meer. Hij had zijn zinnen gezet op een HBO opleiding Bouwkunde maar dit was voor hem onbetaalbaar. Direct na het einde van zijn voorzitterschap vroeg hij ons om hem te helpen met zijn wens en zijn studie te sponsoren. Hij begreep dat dit in tegenspraak was met de gemaakte afspraak. Uiteindelijk had hij ook begrip voor het feit dat wij niet ingingen op zijn verzoek. Een bekende Afrikaanse les is: "als je niet vraagt, dan krijg je ook niets".

Zijn vraag viel samen met onze plannen voor de Micro Kredieten Bank. Ons idee werd breed gedragen door Somita maar we bleven met de vraag zitten hoe kunnen we de uitvoering van de bank borgen. Een van onze principes is dat we geen salarissen betalen, maar dat dit uit de projecten zelf moet komen of worden ondersteund door de bevolking. Beter samen zorgen voor een zak rijst voor iemand die zich verdienstelijk maakt, dan de afhankelijkheid creëren van een stichting. Uiteindelijk kwamen we weer bij Omar terecht. Na uitvoerig overleg met het nieuwe VDC en de bevolking van Somita hebben we er voor gekozen om alsnog de studie van Omar te betalen, met als tegenprestatie dat hij verantwoordelijk zou zijn voor de Micro Kredieten Bank. Omar is deze uitdaging aangegaan en heeft eind vorig jaar zijn studie met succes afgerond. Dit geldt ook voor de bank, die vooral door hem tot een van de kernpeilers van Somita is uitgegroeid. Voor Omar waren het 2 zeer intensieve jaren waarin hij naast de zorg voor zijn gezin en zijn studie, de bank perfect heeft doorontwikkeld. Hij heeft het dagelijkse beheer van de bank overgedragen aan Seedy en Dudu. Een landelijk opererende bank, de Visacra, lift nu mee op het succes van onze bank. Seedy en Dudu krijgen nu van de Visacra een kleine vergoeding voor hun werkzaamheden. Omar is ook niet stil blijven zitten, hij heeft nu een bouwbedrijfje, samen met enkele mannen uit Somita. Ze reizen het hele land door voor diverse klussen. Zijn grootste succes tot op heden is de markthal in Somita. Het was indrukwekkend om te zien hoe meer dan 30 mannen uit Somita gedurende 2 ½ maand hard hebben gewerkt om deze hal te bouwen. Hiermee hebben ze voldoende geld verdiend om hun gezinnen maanden te kunnen onderhouden. De hal, met 18 winkels en 60 marktkramen, ons gezamenlijke project, heeft het dorp weer een nieuwe impuls gegeven. In Gambia bleek veel belangstelling te zijn voor het ontwerp van de markthal van Omar. De overheid heeft opdracht gegeven om elders in het land 2 dezelfde hallen te bouwen. Jammer genoeg kan dit niet door de bouwploeg van Omar gebeuren. Het inschrijven op dit soort projecten vereist veel "smeergeld". Omar kan dit niet betalen. Door de hal zijn er nieuwe bedrijfjes opgestart met kredieten van de Micro Kredieten Bank.

Omar's opleiding is erg duur geweest. De investering in de studie van Omar heeft zich mede door zijn ondernemingslust meer dan terugbetaald. We hebben ons vaak de vraag gesteld of het verstandig was om af te wijken van ons uitgangspunt: studie voor een enkeling of voor een grote groep? Deze discussie brengt ons weer terug bij Elly en Corry. Veel kinderen kunnen geen onderwijs volgen. Het is verstandig om ons programma weer om te gooien en ons te richten op een groep. Een doorstart maken naar goedkope vakopleidingen is de volgende stap. We hebben geen spijt van onze "uitstapjes naar de prijzige studie's", zeker niet met de wijsheid van nu. Nu nog hopen dat ook Fatou haar bijdrage kan leveren en dat er nog veel enthousiaste sponsoren met ons meegaan om ons "scherp" te houden.

Voor ons bezoek in 2015 hebben we in overleg met Somita 3 projecten gepland. Het eerste project is de couscous threshing machine. Met deze machine wordt de couscous korrel van de halm verwijderd. Dit gebeurt nu nog handmatig. We kennen allemaal wel de beelden van de vrouwen die met grote stampers uren in de weer zijn om het zware werk te doen. Door dit werk te vervangen door een machine, kan er in korte tijd veel meer werk worden verzet. In het zuiden van Gambia is nu slechts één machine beschikbaar.

Door de grote vraag naar deze machine duurt het soms tot 6 maanden na de oogst voordat de machine beschikbaar is voor Somita. Deze periode is te lang, de couscous kan niet zo lang blijven liggen. Hierdoor wordt er maar weinig couscous verbouwd waardoor er te eenzijdig gegeten wordt, m.n. veel rijst. We hebben al toegezegd dat deze machine er komt. Door deze toezegging heeft men extra couscous ingezaaid. De oogst begint in januari, de machine wordt begin februari geleverd. Wij hopen het benodigde geld voor deze machine, ca. €8.000, voor eind van dit jaar te hebben verzameld.

Dit project wordt zoals al onze projecten een niet op zichzelf staand project. Naast de bevolking van Somita zal deze machine ook ingezet worden in de regio. Hierdoor ontstaan er extra inkomsten voor Somita. Wij hebben ook de afspraak gemaakt dat voor ieder zak, 50KG, een nog nader te bepalen bedrag zal worden gestort in een nog op te richten medicijnenfonds voor de lokale kliniek. Er is een chronisch tekort aan medicijnen. Het oprichten van dit fonds kan hier een deel van oplossen. De administratie van het project zal op ons verzoek worden overgedragen aan de primary school. De jeugd van Somita krijgt zo inzicht in het project en kan samen met de leraren van de school kennis en ervaring opdoen met de administratie. Enkele leden van de eerste groep, de Rotary groep, hebben aangeboden om dit samen met de school op te starten waarbij al diverse laptops zijn toegezegd. Het project moet zich zelf bedruipen, duurzaam zijn, dus kosten zoals onderhoud, afschrijvingen en salarissen moeten door de machine zelf worden opgebracht.

Een 2^e project is de tuin bij de primary school. Doordat de waterpomp van deze tuin al jaren defect is, is de tuin ter zielen. Het water van het solarwaterleidings systeem mag alleen gebruikt worden voor drinkwater, niet voor de tuinen. De nog werkende handpompen liggen te ver van de tuin verwijderd. Door het opnieuw plaatsen van een handpomp kan de tuin weer worden aangelegd. Deze tuin is van belang voor de kinderen. De kinderen krijgen op school een maaltijd. Deze moeten ze echter zelf betalen. Voor de kinderen die geen geld hebben is er dus geen eten. De opbrengst van de tuin kan hiervoor gebruikt worden. Door de aanleg van de tuin krijgen kinderen ook ervaring met tuinieren.

In 2007 hebben we tijdens ons eerste bezoek de lokale kliniek aan de buitenkant gerenoveerd. De regen heeft er voor gezorgd dat het gebouw nodig weer geschilderd moet worden. Dit is ons 3^e project, een dankbare klus voor onze beide groepen.

Onze eerste kennismaking met Somita was de renovatie van de kliniek. Omdat we geen medische achtergrond hebben, hebben we ons niet bezig gehouden met de directe gezondheidszorg. Maar omdat dit van essentieel belang is, zijn we blijven zoeken naar mogelijkheden om dit samen met de bevolking vorm te kunnen geven. Zo hebben we er voor gezorgd dat er voldoende medisch personeel is, om 7 x 24 uur hulp te kunnen geven. De volgende stap is de medicijnvoorziening. Mogelijk hebben we met de couscous threshing machine hier een oplossing voor gevonden. De volgende stap is samen met een deskundige, een medisch specialist, kritisch te kijken naar de mogelijkheden en onmogelijkheden van de kliniek. Wij zijn bijzonder blij dat er bij de Rotary bezoekers medische kennis aanwezig is om hier mee te helpen. Een volgende stap is om samen met een orthopedisch specialist diverse kinderen te gaan helpen aan afwijkingen van beentjes. Dit plan moet nog verder worden uitgewerkt maar we hebben al een toezegging van een arts die dit zo mogelijk wil uitvoeren.

Dit laatste sluit perfect aan bij ons uitgangspunt "zorg dat alle kinderen naar school kunnen". Kinderen met een handicap kunnen veelal niet naar school. Door een medische ingreep kan hun handicap in vele gevallen worden verholpen, waardoor de deur naar onderwijs ook voor hen geopend wordt.

Er blijft nog voldoende te doen. Wij realiseren ons keer op keer dat elk project een druppel op de gloeiende plaat is. Veel ontwikkelingsprojecten mislukken. Maar door ontwikkeling te veranderen in samenwerking met de lokale bevolking, het aanreiken van "gereedschap" om een project op te pakken, blijkt de kans op succes groot. Het dorp Somita is hier een voorbeeld van. Alle projecten zijn duurzaam en staan niet op zichzelf. Ze hebben allemaal een "spin off". Het ene project vloeit voort uit een ander project. De hele bevolking heeft er voordeel van.

De opgeleverde projecten functioneren nog steeds, zoals: De 3 gerenoveerde scholen met de nieuwe toiletgebouwen, de waterleiding met 50 tappunten, het water comité, de maandelijkse betalingen voor het water, diverse machines voor voedselverwerking, de micro kredieten bank met meer dan 300 kredieten, het studie fonds, de medische staf, etc.

Er is één project dat ons zorgen baart: de door de VN geschonken tuin aan de rand van het dorp. Deze 5 HA grote tuin is een voorbeeld van hoe ontwikkelingsprojecten vaak worden overgedragen. Er is geen management, geen opleiding, machines voor voedselverwerking, zoals sapcentrifuges en conserveringsmachines voor fruit en groente, staan al jaren in de verpakking omdat er geen stroom is. Ons plan is om hiervoor een coöperatie op te richten: om de doelstelling van de tuin, groente en fruit voor eigen gebruik, maar ook voor de verkoop te kunnen realiseren. Dit plan vereist echter nog veel studie en ook inzet van de bevolking om in te zien dat de huidige verdeling van de tuin, 431 vrouwen met elk 8 plantbedden, niet werkt. De vrouwen zijn naast hun drukke dagtaak dagelijks veel tijd kwijt met de tuin. De tuin ligt op een half uur lopen van het dorp. Dit project krijgt wat ons betreft nog zeker zijn vervolg.

Het ECO toerisme, Empowerment, Capacity Building and Ownership, is een groot succes aan het worden. Het succes van de sponsorgroep van mei j.l. heeft velen nieuwsgierig gemaakt. Zoals al aangegeven gaan we begin 2015 met 2 grote groepen enthousiaste mensen naar Somita. We hebben zoveel aanmeldingen gekregen, dat we helaas mensen moesten teleurstellen maar we gaan nog vaker naar Somita. Mochten jullie belangstelling hebben voor een van onze volgende reizen, schroom niet en neem contact met ons op. Wij willen graag onze ervaringen met jullie delen. Indien gewenst geven wij graag een presentatie over ons project waarbij wij jullie met foto's en verhalen de wereld van Somita willen laten zien.

Wij danken alle gulle gevers voor hun bijdrage en hopen ook voor de toekomst weer een beroep op u te mogen doen. Zonder uw steun kunnen wij niet verder. Wij vinden het ook heel bijzonder om u, indien mogelijk, het dorp Somita en zijn inwoners te kunnen laten zien, dus wie weet?

Uw bijdragen zijn van harte welkom op onze rekening NL53ABNA0561525234 (56.15.25.234) t.n.v. Dawda Stichting Gambia. Onze stichting heeft de ANBI status, waardoor uw giften binnen de fiscale spelregels aftrekbaar zijn. Ook kunt u ons steunen door gebruikte kleding, schoenen en andere textiel bij ons af te geven. Natuurlijk willen we het ook graag bij u afhalen.

Voor verdere informatie verwijzen wij u graag naar onze website: WWW.DAWDASG.NL.

[WWW.Facebook.com/Dawda stichting Gambia](http://WWW.Facebook.com/Dawda%20stichting%20Gambia).

Namens de bevolking van Somita willen wij u bedanken voor uw steun.

Dawda Stichting Gambia, 0485 – 540740 / 0651478180

Eric, Mariëtte, Tom en Noortje Corstjens

René en Priscilla van Steen

Peter Janssen

